

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **EDECO, s.r.o.**, se sídlem Štítného 388/18, Praha 3, zastoupená JUDr. Ondřejem Trubačem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2020, čj. 4607/20/5300-22442-712600, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Af 16/2020-23,

t a k t o :

- I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Af 16/2020-23, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Ondřeji Trubačovi, Ph.D., LL.M., advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **8 228 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro hl. m. Prahu na daň z přidané hodnoty a tato rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí žalovaného, které bylo žalobkyni doručeno dne 18. 2. 2020, napadla žalobkyně žalobou. Městský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou. Žalobkyně sice doručila 16. 4. 2020 městskému soudu podání datovou schránkou, to nicméně bylo ve formátu ODT, a tudíž se považuje za nedodané podle § 4 odst. 1 až 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu

spisové služby (dále „vyhláška o podrobnostech spisové služby“). Pracovnice podatelny v reakci na podání žalobkyně obratem odeslala žalobkyni zprávu, že podání lze podávat jen v povolených formátech, mezi které ODT nepatří. Na tuto zprávu nicméně žalobkyně reagovala až 28. 4. 2020 podáním žaloby ve formátu PDF, to však již uplynula lhůta pro podání žaloby (k tomu došlo v pondělí 20. 4. 2020). I kdyby byla žaloba podána včas, bylo by ji třeba odmítnout podle § 37 odst. 5 s. ř. s., jelikož podání z 28. 4. 2020 neobsahovalo žádné žalobní body.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[2] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost. V ní namítala, že žalobu podala k městskému soudu prostřednictvím datové schránky již dne 16. 4. 2020, a to ve formátu ODT (Open Document Text). Oddělení příjmu a zpracování datových zpráv městského soudu odeslalo stěžovatelce téhož dne datovou zprávu, ve které jí sdělilo, že podání obsahuje nepovolené formáty příloh, a tedy na ně soud nahlíží jako na nedodané a přílohy je nutno opětovně zaslat v povoleném formátu. Tato datová zpráva byla stěžovatelce doručena dne 28. 4. 2020 v 11:26 hod. přihlášením jednatelkyně do datové schránky stěžovatelky. Téhož dne v 13:22 hod. zaslala stěžovatelka prostřednictvím datové schránky městskému soudu žalobu ve formátu PDF. Závěr městského soudu o opožděnosti podané žaloby proto stěžovatelka pokládala za nezákonný, neboť posledním dnem lhůty pro podání žaloby bylo podle § 72 odst. 1 s. ř. s. pondělí 20. 4. 2020, a žaloba byla podána již 16. 4. 2020, protože formát ODT byl přípustný.

[3] Dle názoru stěžovatelky totiž postup městského soudu v daném případě odporoval § 37 odst. 2 s. ř. s. a § 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále „zákon o elektronických úkonech“). Přípustné formáty příloh datových zpráv stanoví Příloha č. 3 prováděcí vyhlášky č. 194/2009 Sb., o stanovení podrobností užívání a provozování informačního systému datových schránek (dále „vyhláška o podrobnostech systému datových schránek“), v níž je v čl. I. písm. f) jako přípustný formát výslovně uveden i formát ODT. Závěr městského soudu o nedodání dokumentu zaslání v jiném než povoleném formátu je v rozporu také s vyhláškou o podrobnostech spisové služby. Podle § 2 odst. 3 této vyhlášky může orgán veřejné moci sice uveřejnit seznam „dalších“ formátů, v nichž přijímá zprávy v elektronické podobě, ale jen nad rámec formátů uvedených v příloze 3 vyhlášky o podrobnostech systému datových schránek, kde je uveden i formát ODT. K tomu stěžovatelka poznamenala, že postup městského soudu byl jednatelce stěžovatelky jakožto právnímu laikovi nesrozumitelný. Jednatel navíc za stěžovatelku podával běžně podání ve formátu ODT, a to i městskému soudu (např. žalobu ve věci projednávané pod sp. zn. 10 Af 36/2018), aniž by orgány veřejné moci proti těmto podáním něco namítaly či vyzývaly jednatelce stěžovatelky k doručení podání v jiném formátu. K tomu je jednatel nemajetný a placený kancelářský software si nemůže dovolit.

[4] Stěžovatelka se neztotožnila ani se závěrem městského soudu o naplnění důvodu pro odmítnutí žaloby dle § 37 odst. 5 s. ř. s. s ohledem na absenci žalobních bodů. Byla přesvědčena, že pokud žalobu podala včas dne 16. 4. 2020, měl ji městský soud vyzvat k odstranění vad (doplnění žalobních bodů) a stanovit jí k tomu lhůtu, která v okamžiku podání žaloby ještě do konce lhůty (tj. do 20. 4. 2020) zbývala. V tomto směru stěžovatelka

pokračování

odkázala na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31 (č. 3733/2018 Sb. NSS). Stěžovatelka se tedy z těchto důvodů domnívala, že jí byla postupem městského soudu upřena možnost bránit se proti excesivnímu postupu správce daně, hájit u soudu svá práva a že jí byl v rozporu s čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod odepřen přístup k soudu.

[5] Městský soud dle stěžovatelky porušil její procesní práva i tím, že ji nevyzval k zaplacení soudního poplatku a stěžovatelka tudíž nepodala žádost o osvobození od soudních poplatků. Stejně tak městský soud nepoučil stěžovatelku o možnosti navrhnout ustanovení zástupce, což je jeho povinností (k tomu odkázala na s. 227 publikace Kühn, Kocourek a kol. Soudní řád správní. Komentář. Wolters Kluwer, 2019). Tato žádost, resp., návrh, staví běh lhůty pro podání žaloby.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření k otázce přijímaných formátů elektronických podání upozornil na skutečnost, že jejich výčet je zveřejněn na internetových stránkách městského soudu s tím, že formát ODT, který v dané věci užila stěžovatelka, v tomto výčtu obsažen není. Žalovaný nepokládal kasační stížnost za důvodnou, naopak měl za to, že městský soud postupoval v souladu s § 4 vyhlášky o podrobnostech spisové služby. Ani stěžovatelčin odkaz na vyhlášku o podrobnostech systému datových schránek nepokládal žalovaný za případný. V této souvislosti uvedl, že vyhláška o podrobnostech systému datových schránek pouze upravuje výčet formátů souborů technicky způsobilých k přenosu v datové zprávě, což ovšem nijak nesouvisí s rozsahem formátů, které jsou jednotliví uživatelé datových schránek způsobilí přijímat. Pokud je pak jednatel stěžovatelky nemajetný, mohl stejně použít např. formát PDF (ten nakonec bez potíží použil 28. 4. 2020) nebo TXT. Dle žalovaného ani městský soud neměl stěžovatelku vyzývat k doplnění žalobních bodů, protože za žalobu lze považovat až podání z 28. 4. 2020, a tudíž šlo o žalobu opožděnou.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížností je napadeno usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby, proto z povahy věci přichází pro stěžovatelku v úvahu pouze kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s (nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu). Tohoto důvodu se stěžovatelka v kasační stížnosti dovolává, neboť tvrdí nezákonné odmítnutí žaloby.

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] V projednávaném případě stěžovatelka napadá zákonnost postupu městského soudu, který odmítl jí podanou žalobu jako opožděnou dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud řešil prakticky stejný případ se stejnými skutkovými okolnostmi již v rozsudku ze dne 25. 11. 2020, čj. 6 Afs 206/2020-37. V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud neshledal důvody odchýlit se od závěrů uvedených v tomto rozsudku, tudíž z něj vycházel. Stejně jako v tomto rozsudku se zdejší soud nejprve zabýval námitkou přípustnosti formátu ODT. Tato námitka není důvodná.

[10] Podle § 37 odst. 2 věty první s. ř. s. „*podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě.*“

[11] Podle § 18 odst. 1 a 2 zákona o elektronických úkonech „fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci, má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky. Úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob.“

[12] Úkon učiněný prostřednictvím datové schránky osobou oprávněnou či osobou pověřenou, která doložila své pověření, má podle § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, proto nemusí být podepsán kvalifikovaným elektronickým podpisem, ani jej není třeba potvrzovat písemným podáním shodného obsahu či předložením jeho originálu dle § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2012, č. j. 8 As 89/2011 - 31). Podání žaloby jako úkon, jímž se disponuje řízením, tak bylo v posuzovaném případě učiněno v zákonem předepsané formě, neboť stěžovatelka podala žalobu prostřednictvím datové schránky. O tom ostatně není mezi účastníky sporu.

[13] Mezi účastníky řízení rovněž není sporné, že rozhodnutí žalovaného o odvolání (napadené žalobou) bylo stěžovatelce doručeno dne 18. 2. 2020 a že dvouměsíční lhůta k podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. (ve spojení s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.) uplynula v pondělí 20. 4. 2020. Nesporná je rovněž skutečnost (patrná ze záznamu z elektronické podatelny městského soudu), že stěžovatelka prostřednictvím systému datových schránek doručila dne 16. 4. 2020 městskému soudu podání označené jako „Žaloba č. j. 4607/20/5300-22442-712600“, obsahující přílohu ve formátu ODT, označenou jako „Žaloba.OFŘ.EDECO.4607...16.04.2020.odt“; a Nejvyšší správní soud již na tomto místě poznamenává, že uvedené číslo jednací odpovídá žalobou napadenému rozhodnutí žalovaného. V reakci na výzvu městského soudu, odeslanou stěžovatelce dne 16. 4. 2020 a doručenou jí dne 28. 4. 2020, stěžovatelka doručila městskému soudu prostřednictvím systému datových schránek dne 28. 4. 2020 přílohu žaloby v požadovaném formátu PDF.

[14] Podle § 64 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů (dále „zákon o archivnictví a spisové službě“), platí, že *určení původci zajistí příjem dokumentů. V případě dokumentů v digitální podobě určení původci zajistí jejich příjem alespoň v datových formátech stanovených jako výstupní datové formáty nebo formáty dokumentů, které jsou výstupem z autorizované konverze dokumentů obsažených v datové zprávě. Pokud veřejnoprávní původci umožní příjem dokumentů v digitální podobě také v dalších datových formátech nebo pokud umožní příjem dokumentů v digitální podobě na přenosných technických nosičích dat, zveřejní jejich přehled na úřední desce, nebo (...) na svých internetových stránkách.* V návaznosti na § 70 odst. 1 písm. m) zákona o archivnictví a spisové službě prováděcí vyhláška o podrobnostech spisové služby v § 23 odst. 2 stanoví, že *výstupním datovým formátem statických textových dokumentů a statických kombinovaných textových a obrazových dokumentů je datový formát Portable Document Format for the Long-term Archiving (PDF/A, ISO 19005).* Rovněž vyhláška č. 193/2009 Sb., o stanovení podrobností provádění autorizované konverze dokumentů (na základě zmocnění obsaženého v § 24 odst. 3 zákona o elektronických úkonech, dle kterého *technické náležitosti provádění konverze, vstupu a výstupu stanoví ministerstvo vyhláškou*) stanoví

pokračování

v Příloze č. 1 bodu 4 formáty výstupu obsaženého v datové zprávě jako formáty PDF (Portable Document Format) verze 1.7 a vyšší.

[15] Zákon o archivnictví a spisové službě tak ukládá určeným původcům zajistit příjem dokumentů v digitální podobě alespoň v datovém formátu PDF, PDF/A; a městský soud v souladu s § 2 odst. 3 písm. f) prováděcí vyhlášky o podrobnostech spisové služby zveřejnil na svých internetových stránkách přehled všech datových formátů dokumentů obsažených v datové zprávě, ve kterých přijímá dokumenty v digitální podobě. Zde uvedl vedle formátů PDF a PDF/A rovněž formáty DOC, DOCX, ISDOC, ISDOCX XLS, XLSX, ZFO, TXT a RTF.

[16] V tomto ohledu tedy městský soud postupoval v souladu se shora citovanými předpisy, které určují minimální standard, pokud jde o formát dokumentů přijímaných v digitální podobě (PDF a PDF/A). Městský soud toto povinné minimum naplnil a navíc poskytuje účastníkům možnost zasílat dokumenty též v dalších (v praxi nejrozšířenějších) formátech digitálních dokumentů, které řádně zveřejnil. Jak v této souvislosti správně podotkl žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti, příloha č. 3 k vyhlášce o podrobnostech systému datových schránek, kde je v čl. I. písm. f) výslovně uveden jako přípustný formát ODT, pouze určuje okruh jednotlivých formátů datové zprávy, které mohou být dodávány do datových schránek. Nestanoví však povinnost uživatelů datových schránek, kteří jsou z nejrůznějších důvodů omezeni svými softwarovými možnostmi, všechny tyto formáty zpráv přijímat.

[17] V projednávaném případě je z napadeného postupu městského soudu patrné, že datovou zprávu, doručenou stěžovatelkou dle záznamu z elektronické podatelny dne 16. 4. 2020 prostřednictvím systému datových schránek, pokládal za nedodanou, přestože z ní bez pochybností vyplynula vůle stěžovatelky podat žalobu proti označenému rozhodnutí žalovaného. Učinil tak z toho důvodu, že datová zpráva obsahovala přílohu v nepřijímaném formátu ODT.

[18] Vyhláška o podrobnostech spisové služby v § 4 odst. 2 a 3 stanoví, že pokud je doručený dokument v analogové podobě neúplný nebo nečitelný, a veřejnoprávní původce je schopen určit odesílatele tohoto dokumentu a kontaktní údaje odesílatele, vyrozumí odesílatele o zjištěné vadě dokumentu a stanoví další postup pro její odstranění. Nepodaří-li se veřejnoprávnímu původci vadu doručeného dokumentu ve spolupráci s jeho odesílatelem odstranit, veřejnoprávní původce dokument dále nezpracovává. Není-li veřejnoprávní původce schopen určit odesílatele doručeného dokumentu, který je neúplný nebo nečitelný, a kontaktní údaje odesílatele, dokument dále nezpracovává. Veřejnoprávní původce takto postupuje i tehdy, pokud zjistí, že doručený dokument v digitální podobě včetně datové zprávy, v níž je obsažen, je neúplný, nelze jej zobrazit uživatelsky vnímatelným způsobem, obsahuje škodlivý kód, není v datovém formátu, ve kterém veřejnoprávní původce přijímá dokumenty v digitální podobě, nebo není uložen na přenosném technickém nosiči dat, na kterém veřejnoprávní původce přijímá dokumenty v digitální podobě, je-li k doručení dokumentu užito přenosného technického nosiče dat.

[19] V uvedené věci městský soud v souladu s citovanou právní úpravou postupoval, neboť stěžovatelku o zjištěné vadě dokumentu (přílohy) vyrozuměl a informoval ji, že podání obsahuje nepovolené formáty příloh (ODT) a že tyto přílohy je nutno soudu zaslat

v povoleném formátu. Jak bylo uvedeno výše, městský soud tuto výzvu stěžovatelce zaslal do její datové schránky dne 16. 4. 2020, stěžovatelce byla doručena dne 28. 4. 2020. Téhož dne stěžovatelka na oznámení soudu reagovala a přílohu odeslala v požadovaném formátu PDF. Až tato příloha byla čitelná, tedy způsobilá zahájit soudní řízení. Nebýt skutečnosti, že za žalobu, byť blanketní, je v dané věci nutno považovat již samotnou datovou zprávu z 16. 4. 2020 (viz dále bod [20] tohoto rozsudku), byla by taková žaloba podaná až 28. 4. 2020 již opožděná, protože k příloze v nepovoleném formátu ODT nelze přihlížet. Námitka přípustnosti použití formátu ODT tedy není důvodná.

[20] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval námitkou, podle které městský soud měl po obdržení podání 16. 4. 2020 vyzvat stěžovatelku k odstranění vad žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Tato kasační námitka je důvodná. Shora uvedené totiž nic nemění na skutečnosti, že datová zpráva, z níž bez pochybností vyplývá vůle stěžovatelky učinit podání vůči soudu, konkrétně žaloby proti rozhodnutí žalovaného (v příloze zprávy označeného jako „OFŘ“), které stěžovatelka specifikovala konkrétním číslem jednacím, byla městskému soudu doručena již dne 16. 4. 2020 (tj. v době, kdy běžela lhůta pro podání žaloby). Bez ohledu na formát přílohy, která byla k této datové zprávě připojena (aniž by se soud vyjadřoval k technickým možnostem tuto přílohu otevřít), tak bylo z datové zprávy doručené soudu ze stěžovatelčiny datové schránky patrné, že učinila podání v zákonem požadované formě, tj. elektronicky - prostřednictvím systému datových schránek; a z označení „věci“ (jejího „předmětu“ - stejně jako např. u e-mailové zprávy), je patrné, že se jedná o žalobu proti rozhodnutí čj. 4607/20/5300-22442-712600. Za žalobu, byť blanketní, je za daných okolností nutno považovat samotnou datovou zprávu, nikoli až její přílohu v nepřijímaném formátu ODT.

[21] Za takové procesní situace byl pak na místě postup podle § 37 odst. 5 s. ř. s., tedy výzva k odstranění vad žaloby ve lhůtě, která v době jejího podání zbývala do konce zákonné lhůty pro její podání podle § 72 odst. 1 s. ř. s. (tj. do 20. 4. 2020), jak dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, č. 3733/2018 Sb. NSS. Se stěžovatelkou městský soud komunikoval prostřednictvím systému datových schránek, zaslání výzvy podle § 37 odst. 5 s. ř. s. tedy nebránila ani krátká doba do konce lhůty pro podání žaloby, jež by tento postup prakticky vylučovala v případě komunikace poštou (viz bod 58 výše citovaného rozsudku rozšířeného senátu).

[22] Jestliže tedy městský soud posoudil žalobu jako opožděnou, aniž by nejprve ve zbývajících lhůtě pro podání žaloby zaslal stěžovatelce výzvu podle § 37 odst. 5 s. ř. s., zatížil své usnesení jinou vadou v řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o odmítnutí žaloby podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016, čj. 6 As 2/2015-128). Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. totiž v sobě zahrnuje kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., tedy včetně jiné vady řízení, uváděné v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, čj. 9 As 47/2016-39).

[23] V dalším řízení tedy městský soud posoudí náležitosti včas podané žaloby a bude postupovat v souladu se závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyslovenými ve výše citovaném rozsudku čj. 3 Azs 66/2017-31. Zejména tedy vyzve stěžovatelku podle § 37 odst. 5 s. ř. s., aby odstranila vady žaloby podané 16. 4. 2020, a to

pokračování

ve lhůtě 3 dnů od doručení výzvy. Lhůta 3 dnů vyplývá z lhůty, jakou by měla stěžovatelka v případě, že by městský soud postupoval správně a bezodkladně, tj. nejpozději den po doručení žaloby (tedy v pátek 17. 4. 2020) by vyzval stěžovatelku k odstranění vad do konce lhůty pro podání žaloby, tedy do pondělí 20. 4. 2020, a tudíž ve lhůtě 3 dnů. To by neplatilo v případě, že by podání stěžovatelky z 28. 4. 2020 již obsahovalo projednatelnou žalobu; pak by bylo nadbytečné stěžovatelku opětovně vyzývat a bylo by namístež žalobu v rozsahu tam uvedených žalobních bodů projednat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2020, čj. 8 Azs 101/2020-28). Jak však vyplývá ze spisu městského soudu, toto podání žádné žalobní body neobsahovalo.

[24] Závěrem se Nejvyšší správní soud stručně zabýval námitkou porušení procesních práv stěžovatelky, které mělo spočívat v nevyzvání stěžovatelky k zaplacení soudního poplatku a nepoučení o možnosti navrhnout ustanovení zástupce. Tato námitka není důvodná. Žádost o osvobození od soudních poplatků není vázána na výzvu soudu k jeho zaplacení (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Městský soud tudíž nemohl zabránit stěžovatelce v podání této žádosti jen tím, že jí nevyzval k zaplacení. Pokud jde o návrh na ustanovení zástupce, interpretace dané pasáže komentáře citovaného v kasační stížnosti je zavádějící. Autoři komentáře se sice domnívají, že soud má v určitých situacích povinnost poučit účastníka o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce, avšak to platí v řízení před krajským soudem jen o věcech mimořádně složitých, ve kterých by nezastoupenému účastníkovi mohla vzniknout újma ve smyslu § 36 odst. 1 s. ř. s.; ostatně zastoupení advokátem v tomto řízení není povinné (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2005, čj. 1 Azs 289/2004-77).

IV. Závěr a náklady řízení

[25] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je městský soud v dalším řízení vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[26] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[27] Stěžovatelce byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2020, čj. 8 Afs 93/2020-19, ustanoven zástupcem advokát, JUDr. Ondřej Trubač, Ph.D., LL.M. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci za řízení o kasační stížnosti odměnu za dva úkony právní služby, a to za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a písemné podání ve věci samé – doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve spojení s § 35 odst. 2 s. ř. s.]. Za každý z těchto úkonů ustanovenému zástupci náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 advokátního tarifu]. Ustanovený zástupce má též právo na náhradu hotových výdajů za každý tento úkon ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem tedy činí odměna a náhrada hotových výdajů řízení o kasační stížnosti 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že ustanovený zástupce stěžovatelky je ve smyslu § 57 odst. 2 věty za středníkem s. ř. s. společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštních právních předpisů

upravujících výkon advokacie a doložil, že plátcem daně z přidané hodnoty je tato právnická osoba, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 1 428 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty (21 % z 3 400 Kč). Celková výše nákladů řízení tak představuje částku 8 228 Kč. K jejímu vyplacení byla stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[28] Zastoupení zástupcem ustanoveným v řízení o kasační stížnosti nepřechází do řízení před městským soudem (viz unesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2018, čj. 8 As 167/2017-58).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. ledna 2021

Petr Mikeš
předseda senátu